

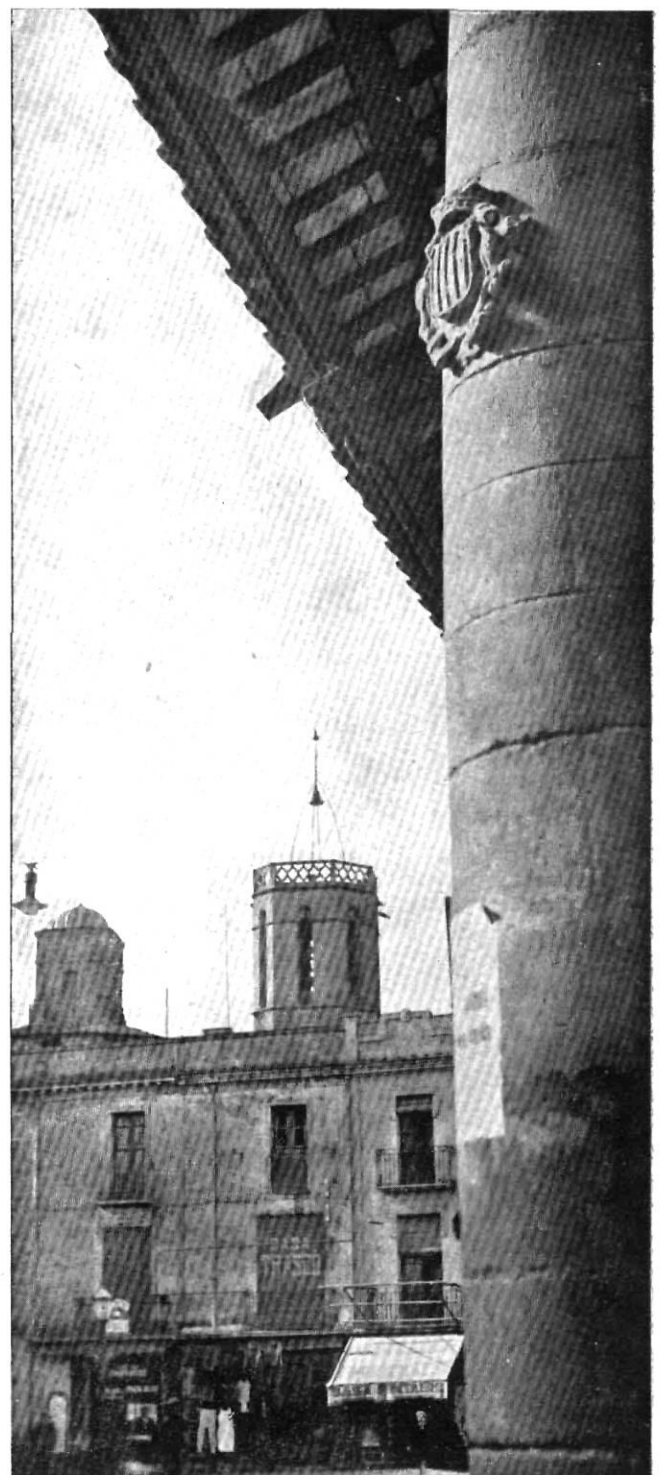

Un recó del Granollers antic al vell carrer de Barcelona. Fot. Vidal

Un fill distingit de Granollers

La busca d'antecedents de Fr. Marc de Villalba, el primer Abat que tingué Montserrat, per ésser fill de Cardedeu, em donà ocasió de conèixer a Francesc de P. Crusellas, un dels monjos de dit convent, i a l'ensems enterar-me que Granollers fou el seu poble nadiu. I com que es tracta d'un home de relleu, tant en l'exercici de la carrera eclesiàstica com en el camp de les lletres històriques i per tant que fa honor a la seva pàtria, vaig procurar-me notes biogràfiques d'ell per mitjà del Pare A. M^o Albareda, una de les primeres figures intel·lectuals d'aquell cenobi, i dels rectors de les parròquies en les que el biografat havia exercit la cura d'ànimes, a tots els quals remercio per haver satisfet els meus desitjos. ♦ Francesc de Paula Crusellas i Terrades nasqué, segons sembla, en una de les cases d'en Paludàries, del carrer del Liri, de Granollers, el 30 d'agost del 1831. ♦ Després d'aprendre les primeres lletres en un col·legi de dita ciutat, ingressà en el Seminari Conciliar de Barcelona per estudiar la

carrera eclesiàstica, en el que se l'ordenà de prevere el 21 de setembre del 1855. ♦ Començà la carrera parroquial ocupant el càrrec de vicari a l'església parroquial de Santa Maria de Gràcia el 18 de novembre del 1855, càrrec que desempejà fins el 6 de juny del 1860. En aquesta parròquia fundà l'Associació de la «Corte». Després sembla que sigui vicari, per un curt temps, de la parròquia de Sant Andreu de Llavaneres. ♦ El dia 1 de febrer de 1862 signà unes partides sacramentals com a Regent de la parròquia de Sant Julià d'Argentona; el 10 d'octubre com a Ecònom; el 5 de juny de 1865 com a Rector, fins que a trenta de març de 1872 abandonà el càrrec pel motiu de fets polítics esdevinguts en la localitat, ben a desgrat dels bons feligresos, perquè veien en el seu Pastor l'home caritatiu, intel·ligent i virtuós. ♦ Entre les obres que amb la seva activitat i bon zel portà a cap a aquella parròquia, en l'espiritual i material, figuren la fun-

La Porxada i el Campanar.

Fot. Canal